

Studio [televize Noe](#) v Ostravě otevřelo na začátku září 2025 svou náruč, aby přivítalo další ročník [Zahrady písničkářů](#). Tento festival, vzkříšený v roce 2022, nabízí zpívajícím autorům unikátní šanci předvést svou tvorbu nejen divákům v sále, ale hlavně v televizi. Každý finalista získává profesionálně natočený a sestříhaný půlhodinový recitál ve vysílání **TV Noe**. Takže: klapka, jedeme! **Du**

o JASA: Na vlnách hledání

„Hudba nám dává jiný druh komunikace, než je ta v kuchyni u stolu,“ říká **Jan Staroba**, který se svou ženou

Sabinou

, jako

Duo JASA

vstoupil do Zahrady písničkářů jako první. A nutno říct, že svůj záhon na Zahradě zaplnili nespočtým počtem hudebních nástrojů. A rozhodně se nejednalo o zaplevelení, naopak - každý nástroj měl při vystoupení svou roli.

Jejich zvukomalebná krajina je hledající, experimentální, plná barev a kráčí nevyšlapanými cestičkami. Navzdory minimalistickému obsazení využili nespočetné množství nástrojů, přičemž každý z nich měl svou přesnou roli. Janova elektrická kytara zpívá, nařiká i jásá radostí, do jejíchž ploch zaznívá průzračný hlas Sabiny. Duo JASA dokázalo to, co se málokomu povede: věrně interpretovat komplexní studiové zvuky živě a přimět diváky zavřít oči a nechat se unášet do neznáma. Jan říká, že „na hudbě se mu líbí, když je nahlas,“ ale i ty tiché polohy jejich vystoupení byly příjemné a dobře letošní Zahradu nastartovaly.

Projekt Zahrada písničkářů navazuje na legendární tradici, která se zrodila v roce 1996 souběžně s festivalem Zahrada v Náměšti na Hané. Z iniciativy Jiřího moravského Brabce se oddělila speciální kategorie pro sólové autory – Zahrádka.

Co začalo jako jedno soutěžní kolo, brzy přerostlo své tvůrce. Od roku 2003 byl zájem tak enormní, že byla nutná předkola a finále se proměnilo v komunitní událost s workshopy a jam sessions. Zahrada se stala jedinečnou línou talentů (Monty, Trchová, Žamboši), kde se rodila inspirace a domlouvaly klíčové spolupráce. Honza Jícha: Textařské řemeslo v éře AI

Honza Jícha, který na Zahradě písničkářů už před dvěma lety vystupoval, se tentokrát do

Napsal uživatel Luděk Strašák
Úterý, 28 Říjen 2025 17:56

programu kvalifikoval se svou písní na zadané téma ZROZENÍ. Sympatický ředitel pražského gymnázia Budějovická napsal píseň *Děti, kde těmto našim nejmenším vzdává hold*. Otec početné rodiny v ní popisuje živé zkušenosti s dětmi tak, jak je prožívají rodiče v éře mobilů, počítačů a umělé inteligence. Honza je češtinář a textařské řemeslo má bezpečně v malíku. Jeho texty jsou plné nápaditých rýmů, metafor a jazykové hravosti, ale zároveň jsou až pedantsky vycizelované. Už od prvních tónů posluchači slyší, že se rád pohybuje v oblasti humoru a satiry, která ale není samoučelná, naopak slouží jako hlubší prostředek ke sdělení hlubší pravdy.

TV Noe v čele s režisérem Pavlem Strakošem vzkřísila v roce 2022 tradici Zahrady písničkářů, kterou pro účely televizního natáčení přesunula do svého sídla v Ostravě. Hlavní změnou je právě profesionální produkce TV Noe: zatímco dříve finalisty čekal „jen“ koncert v náměšťském amfiteátru, nyní pro ně televizní štáb zajistí kompletní nasnímáná a sestřihání recitálu. Díky tomu získají všichni účinkující skvělý a vysoce kvalitní audiovizuální materiál, který mohou podle svých potřeb volně využít pro svou prezentaci a propagaci. A tak se na svůj recitál jednou jistě podívá i ELKA.

ELKA: Intimní deník v zádumčivé alternativě

Ano, po duu Jasa (Jan, Sabina), přichází na scénu další interpret se zkratkou ve jméně, **Lenka Konkořová**

alias

ELKA

. Zpěvačka z Tišnovska se zcela soustředí na zpívání a vystupuje s kytaristou

Adamem Kubátem

. Zpěvačka, která na jevišti působí nezaměnitelně plaše, zpívá písně, kterým nelze nevěřit. Elka je z bohaté brněnské líhně Martina Kyšperského.

Její tvorba je mostem mezi tklivým folkem a zádumčivou alternativou. Texty jsou osobní deníky a vzkazy psané do láhve, které se točí kolem základních lidských pocitů: vděčnosti, ztráty a pomíjivosti života. V některých případech mám pocit, že v těch skladbách lezeme autorce až příliš do soukromí. Její melancholie není beznadějná; je to jen nutná cesta, po které musí člověk jít, aby nakonec našel pozitivní závěr a smíření. Důležitou roli hraje doprovodný kytarista Adam Kubát, který staví solidní hudební základ k tomu, aby na něm Elka dovršila stavbu celé písničky. **Znovuzrození festivalu v roce 2022 potvrdilo existenci nepřeborného množství skrytého hudebního talentu v Česku. V horkém zářijovém odpoledni se představilo v Ostravě devět finalistů se svou osvěžující a zajímavou tvorbou. Zajímavým a silným důsledkem prvního ročníku bylo spontánní vytvoření komunity. Tito interpreti si začali navzájem pomáhat s nahráváním CD, pořádali společné koncerty (jako Niklíčková, Vaněk, Hampacher) a nevědomky tak navázali na tradici volného sdružení umělců, jakým byl v sedmdesátých letech například Šafrán. Vybraní umělci se navíc ukázali v pořadu Cvrlikání, kde se prezentovali skladbou na klíčové téma Odvaha, kterou si speciálně připravili pro konkurz.**

Ročník 2023 přinesl drobnou, ale významnou úpravu formátu: sítem poroty prošlo jen šest nejúspěšnějších. I přesto festival přivítal pestrá směs interpretů a hudebních nástrojů: střídaly se klasické kytary s klavíry, akordeonem a dokonce i tříčlennou kapelou. I přes rozmanitost se bohužel nevytvořila viditelná vzájemná spolupráce jako v prvním roce.

Ve stejném trendu pokračoval festival i v roce 2024, kdy do Ostravy, týden před povodněmi, jak velká voda, vtrhlo sedmero velice různorodých interpretů. Ti už nevystupovali na farské zahradě, ale uvnitř, ve studiu TV Noe, a vyhnuli se tak vedru, které v tu chvíli spalovalo celou severní Moravu i Slezsko. Pestré septeto účinkujících potvrdilo roli festivalu jako živného místa pro neotřelé talenty, kteří dokážou spojit jemnou folkovou formu s tématy, jež rezonují se současným životem. Kateřina Syrná: Amazonka ředěná Lužnicí

K jihočeskému Táboru většinou běží liška s pytlím zázvoru, avšak opačným směrem se tentokrát pohybovala **Kateřina Syrná** s kytarou v ruce. A do Ostravy přinesla své písničky slušivě oblečené do atraktivního latinskoamerického kabátu. Původním povoláním geodetka hraje hudbu, která je utkaná z českých veršů a brazilských rytmů a harmonií. Jejich vliv je slyšitelný v každém tónu, v každém akordu, který často překračuje hranice běžné písničkářské harmonie. A zatímco hudba cestuje po světě, její texty zůstávají doma jako upřímný záznam osobního života a pocitů. Vytváří spíš intimní deník, který plyne spolu s hudbou. Je to spojení brazilské Amazonky a tábořské Lužnice do nového, svěžího toku.

A protože v sále začíná přestávka, pojďme si něco povědět o ročníku 2025. Do čtvrtého ročníku Zahrady písničkářů se mohli autoři a písničkářské dvojice hlásit do konce března 2025. Ve snaze neztratit kontakt s písničkáři, kteří už v minulých letech úspěšně prošli branami konkurzu, objevily se nově tři kategorie: Květy – pro všechny zájemce kromě finalistů předchozích ročníků, Plody – právě určena finalistům všech předchozích ročníků a Song – pro všechny bez rozdílu – výzva k napsání nové písně na téma ZROZENÍ.

Podivné zjevení - Jan Kresta a Nikola Dus: Ostravský pohled padesátníka

Jak bylo napsáno, soutěž byla vypsána pro písničkáře i dvojice a právě dvojice zahájila popřestávkový blok. Je, pravda, laciné napsat, že se na scéně zjevilo **Podivné zjevení**, ale bylo tomu tak! Písničky tryskají z pera

Jana Kresty

, který hraje na kytaru a doprovází je na baskytaru jeho dlouholetý parťák, o generaci mladší **Nikola Dus**

Napsal uživatel Luděk Strašák
Úterý, 28 Říjen 2025 17:56

. Duo navíc používá v refrénech nasamplované bicí. Přestože jméno dua slibuje alespoň stopové množství legrace, písničky jsou spíš vážnější. Nikola však mezi písničkami nešetřil humorem a nešetřil ani svého spoluhráče Honzu. Písně jako

Nejde vrátit

,
Zrození

,
Dobrodružství pokračuje

se dívají na svět očima zkušeného padesátníka s křesťanským přesahem. Protože jsou oba muzikanti z Ostravy a hráli na domácí půdě, měli v nepočetném publiku fanouškovskou převahu. A jejich vystoupením byla uzavřena kategorie

Květy

.

A než se nám vystřídají účinkující, mám tu pro vás trochu statistiky: do konkurzu se kategorie Květy se přihlásilo 26 písničkářů či dvojic, u Plodů jsme zaregistrovali 6 adeptů a píseň na téma Zrození napsalo 14 interpretů. Porota je nezávisle na sobě obodovala a věděla, že bude vybírat pro finálový večer 4 finalisty v kategorii Květy, 2 v kategorii Plody a 1 v kategorii Song. V porotě usedli a nelehké rozhodování měli:

Jan Žamboch, Pavel Strakoš, Milan Tesař, Slávek Janoušek, Milan Kaplan a Luděk Strašák.

Roman Hampacher: Naléhavý hlas šeptající do ucha

Písničkář a duchovní z Poděbrad přijel už na první ročník Zahrady v roce 2022. Už tehdy jako ostřílený autor a interpret, vystupující v celé řadě různých projektů svých a svých kamarádů. Nyní také jako vítěz letošní Porty se skupinou Lautrec.

Romanovo vystoupení je založeno na několika kontrastech: relativně plachý projev a energie v jeho písních, duchovní svět faráře a svět hudebníka, precizní kytara a spíše syrovější zpěv.

Hampacher

umí najít skvělé texty (básnička Mirka Hedbávná, jeden z nejpozoruhodnějších textařů současnosti Michal Bulíř). Písničkáři věříme každé slovo a jeho písně jsou naléhavým hlasem, který nevolá do davu, ale o to víc šepotá přímo do ucha a zanechává hlubokou stopu.

A hudba i její interpretace umocňují dojem z textů, které se dotýkají niterných sond do duše i prostých obrázků každodennosti. Jeho hudba stojí na citlivém pěveckém projevu a kytáře, která netvoří jen doprovod, ale stává se samostatným hlasem vyprávějícím příběhy. Jeho písničky vás nutí poslouchat, nejen proto, abyste zaslechli melodii, ale především sami sebe. ***Nová jména, kvalitní tvorba potvrzená odbornou porotou, dobré mediální pokrytí, dobrá parta, vlídné zacházení a příjemná atmosféra. Je něco, co Zahradě písničkářů chybí? Bohužel ano, diváci! První dva ročníky, které proběhly na farní zahradě, zely prázdnotou, poslední dva ročníky ve studiu také neoplývaly hojností posluchačů. A je to škoda, protože festival má vše, co potřebuje mít. Je sice pravdou, že záznamy koncertů v TV Noe***

Napsal uživatel Luděk Strašák
Úterý, 28 Říjen 2025 17:56

zhlédne mnohonásobně více lidí, než by se jich vešlo do studia a interpreti se mohou pochlubit profesionálně natočenou nahrávkou, ale kořením živého hraní jsou diváci. Tak vás všechny už teď zvu na příští ročník, který tentokrát vypukne někdy na přelomu října a listopadu 2026, do Ostravy.

Eva Blondýna Suková: Humor, který není legrací

Jak je známo, velice často mají poslední slovo ženy. A tak tomu bylo i na letošní Zahradě písničkářů. **Eva Blondýna Suková** je z Rakovníka, ale svoje kořeny má v Tišnově, stejně tak, jako v první půli vystupující ELKA. Městečko s 10 000 obyvateli tedy vyprodukovalo hned 2/7 finalistů Zahrady písničkářů. Ale zpět k Evě, která si na Zahradu oblékla šaty s květinami, aby zapadla. Blondýna hrála už na prvním ročníku festivalu a myslím si, že jí tento úspěch dodal zdravé sebevědomí a impuls do další tvorby. Každoročně najezdí tisíce kilometrů, hraje na malých i velkých akcích a víc a víc zdokonaluje písničkářské řemeslo.

Sebevědomě prohlásila, že zatímco všichni hráli oduševnělé písně, blondýny mohou hrát pravý opak. Její poetika má neobyčejnou sílu – nachází humor, hravost a absurditu v místech, kam se vážná múza obvykle nevydává (např. píseň o *Viktorce*). Tvořit takový humor není žádná legrace, a právě za nadhled a smysl pro hru, který je přítomen i v těch nejvážnějších tématech, si zaslouží ocenění. Navíc byla ze všech účastníků tou, která nejlépe komunikovala s nepočetným publikem.

Festival ukázal, že je u nás písničkářská tradice stále živá a objevují se noví a zajímaví interpreti. A je jen na nich, kam se jejich tvorba bude ubírat. Start – vystoupení na Zahradě písničkářů a televizní přenos - mají za sebou, a teď jim přeji šťastný let! A díky TV NOE za tuto akci!

Foto: TV NOE - Zahrada písničkářů